

300,000 som efter den nugældende Lov. Ind under Systemet kommer derimod det mindre Landbrugs forsikrede med 80,000. Af Søfolk vil Tallet være 12,000, for Fiskeriets og den mindre Skibsfarts Vedkommende 3,000. Med andre Ord: de forsikringsberettigedes Antal efter denne Lov vil naa op imod 800,000, medens det for Tiden er 450,000. Som det fremgaar heraf, kommer Forøgelsen væsentligt derved, at det mindre Landbrug og Handel og Haandværk uden Maskindrift træder ind i Forsikringen, og at ogsaa Bybeboeren, der har nogen i privat Tjeneste, bliver forsikringspligtig overfor sit Tyende paa samme Maade, som man i Landbruget hidtil har været det. Herved er det altsaa, at den store Forøgelse sker.

Den anden Hovedregel i Lovforslaget er, at ingen maa bære Risikoen for det ham ved Loven paalagte Erstatningsansvar alene. Gennemført bliver altsaa det Princip, som findes i de sidste Ulykkesforsikringslove, at Risikoen skal afgives. Vel har det ikke ofte været Tilfældet, at en Arbejder, der har været forsikret, ikke har kunnet faa sin Erstatning, fordi Arbejdsgiveren ikke havde tegnet Forsikring i et Selskab og ikke selv var i Stand til at bære Byrden ved Ulykkestilfældet, men hver Gang et saadant Tilfælde indtræffer, vil det jo føles som overordentlig haardt af den, som det gaar ud over. Derfor er det anset for rigtigt nu at gennemføre det Princip, som findes i de sidste Love, at den, der har Ansvaret, er forpligtet til at afgive det til et Forsikrings-selskab eller et Forsikringsforbund. Om dette sidste skal jeg om lidt sige nogle Ord. En Undtagelse er gjort for Statens og Kommunens Vedkommende, der dog selvfølgelig har samme Erstatningsansvar som andre Arbejdsgivere. Man stiller det kun frit for dem, om de vil bære Risikoen selv eller afgive den til Selskabet. Begrundelsen heraf er selvfølgelig givet i disse Institutioners særlige Stilling og derved, at det er udelukket, at Erstatningsansvaret ikke vil blive opfyldt. Paa samme Maade som Staten og Kommunen er ogsaa Civilisten stillet. Civillistens Embedsmænd indtager jo en ejendommelig Mellestilling i forskellige Forhold, og her stilles Civillisten lige med Staten og Kommunen, der har Erstatningsansvar, men er frit stillede med Hensyn til at afgive Risikoen eller ikke.

Jeg nævnede, at denne Risiko kan afgives enten ved, at man tegner For-

sikring i et anerkendt Selskab, eller ved, at man bliver Medlem af et Forsikringsforbund, der oprettes ifølge selve Loven og skal bestaa af samtlige erhvervsdrivende i samme Erhvervsgruppe. Loven opretter to saadanne Forsikringsforbund. Alle Redere i den almindelige Søfart skal være Medlemmer af et Forsikringsforbund. Allerede i den nuværende Ulykkesforsikringslov er med Hensyn til Rederne i Virkeligheden en saadan Ordning tilvejebragt ved et gensidigt Selskab. Der findes dog ogsaa Redere, som er forsikrede i andre Selskaber, men man har anset det for rigtigst, at de indtræder i et Forsikringsforbund — ærede Medlemmer kender for øvrigt et saadant Forsikringsforbund fra det Selskab, der i den sidste Tid er skabt med Hensyn til Krigsrisikoen. Endvidere danner Arbejdsgiverne indenfor Fiskeriet og den mindre Skibsfart et Forsikringsforbund, i hvilket der gives Fiskerne og de mindre, selvstændige erhvervsdrivende indenfor disse Erhverv Adgang til frivilligt at træde ind. Det har været paatænkt at tilvejebringe andre Forsikringsforbund. Forsikringsforbund er — som Arbejderforsikringsraadet i sin Indstilling til Ministeriet har betegnet dem — en noget strammere Organisationsform, og Arbejderforsikringsraadet — eller i hvert Fald et Flertal indenfor samme — havde ment, at det var rigtigt at tilvejebringe et saadant Forsikringsforbund ogsaa for de mindre Haandværk og for de handlende, idet man frygtede for, at hvis det ikke ved Lov var paalagt dem at være Medlemmer af et saadant Forsikringsforbund, kunde det let tænkes, at de ikke vilde blive opmærksomme paa deres Forsikringspligt, ikke vilde tegne Forsikring i et Selskab og altsaa vilde staa meget uheldigt i Tilfælde af, at en Ulykke ramte en i deres Bedrift ansat. Imidlertid var det kun med en enkelt Stemmes Overvægt, at Raadet anbefalede et Forsikringsforbund i den Erhvervsgruppe, og min Forgænger, som havde Lejlighed til at behandle det Spørgsmaal, har derefter, saa vidt jeg har kunnet forstaa, optaget Forhandlinger med Raadet om den anden Ordning, der stiller Handel og Haandværk paa samme Maade som den øvrige Industri. Jeg har sluttet mig til det Udkast, som derefter er fremkommet fra Arbejderforsikringsraadet, og som støttedes af Erklæringer fra vore to største Ulykkesforsikrings-selskaber, som begge udtalte, at der ikke for dem var